

Pieter Devos

Afgelopen zomer won Pieter Devos een zilveren medaille op het WK in Lanaken met Flash. Met zijn andere KWPN'er, Apart, draait hij mee op het allerhoogste niveau. De Belgische ruiter kan terugkijken op een bijzonder geslaagd seizoen waarin hij ook nog eens individueel vijfde van Europa werd.

TEKST: YVONNE BUIS-FRANKEN • BEELD: DIRK CAREMANS

“Een band opbouwen met je paard geeft mij de meeste voldoening.”

P ieter Devos heeft diverse toppaarden in zijn stallen staan. Twee daarvan komen bij ons stamboek vandaan. De Numero Uno-zoon Flash (uit Adri-Sina L van Indoctro, fokker Ad Roefs uit Son) sprong geweldig op het WK in Lanaken. Over alle dagen maakte de bruine ruiter geen enkele fout, wat hem uiteindelijk de zilveren medaille opleverde. En een jaar nadat hij de teugels overnam van de Larino-zoon Apart (Larino uit Petroesca stb-ext prest van Burggraaf, fokker Stal Hendrix uit Kessel), die voorheen door zijn vrouw Caroline Poels werd uitgebracht, boekte hij ook met hem de nodige successen. Zoals topklasseringen in de Global Champions Tour-wedstrijden van Madrid en Parijs en de derde prijs in de wereldbekerwedstrijd in Verona. “Dit seizoen kende voor mij verschillende hoogtepunten en het mooiste vind ik eraan dat ik deze heb bereikt met verschillende paarden. Ik koop ze jong of krijg ze al vroeg tot mijn beschikking. Ik probeer ze zelf op te leiden en dat heeft ertoe geleid dat ik momenteel diverse paarden heb waaruit ik kan kiezen. Ieder weekend zijn er wel wedstrijden op vijfsterrenniveau. Als je goed wil meedraaien red je dat niet met één of twee paarden. Momenteel heb ik er vier op dat niveau en daarnaast staan de nodige jonge paarden klaar. Zo heb ik een brede basis.”

Wat is jouw grootste succes tot nu toe?

“Dat vind ik heel moeilijk om te zeggen, want wat is de definitie van succes? Voor de één is dat een overwinning in bijvoorbeeld een belangrijke Grote Prijs of de landenwedstrijd in Aken. Maar voor mij is succes veel meer dat ik iets heb weten te bereiken met een bepaald paard. Ik heb een doel en daar probeer ik te komen. In 2013 won ik de Grand Prix van Calgary. Toch de meest beroemde Grand Prix van de wereld en dat heeft heel veel deuren voor mij geopend. Ook heb ik hele mooie herinneringen aan de overwinning in de landenwedstrijd van Aken. Maar mijn mooiste wedstrijdsucces is misschien toch wel de vijfde plaats op het EK in Götterburg met Espoir. Twee jaar geleden ben ik met hem begonnen op tweesterrenwedstrijden, en langzamerhand kon ik hem naar dit niveau toewerken. Dat geeft mij het meeste voldoening; een band opbouwen met je paard zodat hij tot zulke prestaties komt, dat vind ik nog belangrijker dan de overwinning zelf. Zowel Flash als Apart heb ik recent overgenomen. Apart werd eerst gereden door mijn vrouw Caroline. Maar ook voor haar gold; met één paard is vijfsterrenniveau eigenlijk niet te doen. Daarom hebben we besloten dat ik hem zou gaan rijden. Flash heb ik overgenomen van mijn schoonzus Annemarie Poels die hem heel netjes opgeleid heeft. Pas in

april kreeg ik hem te rijden en dan al zo snel succes in Lanaken. Dat paard heeft alles in zich om een goed Grand Prix-paard te worden.”

Wat heb je moeten doen om tot dit succes te komen?

“Vooral heel hard werken. Ik rij al vanaf mijn zesde paard, hobbymatig. Ik heb het allemaal zelf opgebouwd. Mijn familie heeft geen achtergrond met paarden. Ik ben er het meest fier op dat ik mijzelf heb opgewerkt tot dit niveau, zonder van iemand afhankelijk te zijn of voor iemand te rijden. Maar het is hard werken. Ik ben ook nog bedrijfsleider in ons familiebedrijf. Wij zijn één van Belgisch’ marktleiders op het gebied van hard fruit. Die activiteiten hebben ervoor gezorgd dat ik niet volledig afhankelijk ben van de paarden en ze daarom langer kan aanhouden. Maar minstens zo belangrijk voor mijn succes is het team achter mij met mijn vrouw, Caroline Poels, in de hoofdrol. Zij doet het management van de stal en kan ook nog eens heel goed rijden. Ze rijdt hier de jonge paarden terwijl ik weg ben. En dat ben ik heel vaak. 48 van de 52 weekeinden per jaar ben ik van huis en zij zorgt dat het thuis geregeld is voor mij. Dat is onmisbaar in mijn succes.”

Heb je ook dingen moeten laten om tot dit succes te komen?

“Ja, dat denk ik wel. Als je zoveel weekenden van huis bent, dan vergt dat veel. Niet alleen van jezelf, maar ook van de mensen om je heen. En dan werk ik in de dagen dat ik thuis ben ook nog

in het familiebedrijf. Een weekendje vrij zit er voor ons niet in. In augustus is onze dochter geboren, dat is weer een nieuwe stap en vraagt de nodige aanpassing in onze levensstijl. We hopen dit op een zo’n goed mogelijke manier te kunnen inpassen. Mijn vrouw rijdt ook internationaal. We proberen soms tegelijkertijd te starten om elkaar iets meer te zien, dat is belangrijk voor onze relatie. Maar het vergt opoffering, van onszelf, maar ook van onze familie en de andere mensen om ons heen.”

Wat was voor jou hét hippisch hoogtepunt van 2017?

“Voor mij was dat toch echt het EK in Gotenburg afgelopen zomer. Het was een hele emotionele en spannende week. Normaal is mijn vrouw altijd aan mijn zijde, maar nu moest zij thuis blijven, omdat zij op het punt stond te bevallen van onze dochter. Ik wilde absoluut het EK rijden en mijn paard was er klaar voor. Zij had daar alle begrip voor, maar het was wel heel moeilijk om haar thuis achter te laten. Espoir liep dubbel nul in de landenwedstrijd en ik werd vijfde individueel. En het mooiste was, mijn dochter bleef nog twee dagen langer zitten en werd pas na het EK geboren, toen ik weer thuis was. Die samenloop van dingen maakte het heel intens en ik heb enorm veel respect voor mijn vrouw dat ze op deze manier moest thuisblijven en mij heeft laten gaan. Ik ben heel trots dat we de week zo zijn doorgekomen en dat het allemaal gelukt is.” ●

Met zijn KWPN’ers Flash (v.Numero Uno) en Apart (v.Larino) is Pieter Devos het afgelopen jaar erg succesvol geweest. Op het WK in Lanaken was de zilveren medaille voor de zevenjarige Numero Uno-zoon.